

Partea întâi

PAUZA

CAPITOLUL 1

Fred și Ellie

Fred și Ellie Stone erau gemeni. Dar niciodată n-au fost siguri dacă se puteau numi gemeni identici. Fără îndoială, amândoi se născuseră în aceeași zi (pe 20 septembrie, cu 11 ani în urmă) și aveau aceeași mamă și același tată (pe Eric și pe Janine). Dar ei se numeau Fred și Ellie. Și, cu siguranță, un băiat și o fată nu sunt identici¹.

Și totuși, ei *se simțeau* identici. Uneori, chiar simțeau că știu ce gândește celălalt. Și, chiar dacă erau la 200 de metri distanță unul de altul, dacă

---

¹ Un băiat și o fată nu pot fi decât gemeni fraternali, niciodată gemeni identici. Dar nu-mi cereți să vă explic diferența. E cam scârboasă.

Își vorbeau pe muțeste, se înțelegeau de fiecare dată. De altfel, ei și arătau destul de identic.

Amândoi purtau ochelari și, în cea mai mare parte a timpului, uniforme școlare (deși uniforma nu era obligatorie în școala lor). Iar, la momentul în care începe povestea noastră, amândoi aveau aparate ortodontice pe dinții de sus.

De asemenea, amândurora *le plăceau* aceleași lucruri. Printre ele se numărau: supereroii, animațiile *fantasy* japoneze, benzile desenate, matematica (da, lor chiar *le plăcea* matematica – uneori, jucau un joc numit „Cine poate să enumere mai multe zecimale ale numărului Pi?”) și, cel mai important, jocurile video. *Toate* jocurile video, dar preferatele

lor erau *FIFA*, *Street Fighter*, *Super Mario* și *Minecraft*. Singurul

lucru pentru care economisea puținii bani de buzunar pe care-i primeau era ca să-și cumpere cele mai recente versiuni ale acestor jocuri. Cu toate acestea, Ellie era mai bună decât Fred la jocuri video². Iar pe Fred

nu-l deranja asta. Știa că ea are degete mai iuți și o coordonare mână-ochi mai bună. Și, chiar dacă uneori era frustrant pentru el să piardă, alteori îi plăcea să-i urmărească pur și simplu degetele mișcându-se cu repeziciune pe controller-ul ei, ca

---

² Totuși, Fred era mai bun decât ea la ceva: la personalizarea avatarurilor. Putea personaliza orice avatar din orice joc, încât personajul de pe ecran să arate grozav – tunsoarea, culoarea ochilor, a pielii, hainele, dantura, orice formă și dimensiune. Uneori, Fred se întreba dacă nu-i plăcea să facă asta chiar mai mult decât să joace jocurile.

și când ar fi interpretat din memorie un concert clasic de pian. Și, când spun „controller-ul ei”, chiar mă refer la controller-ul *ei*. Ellie și Fred foloseau întotdeauna controller-ele proprii. Ellie, mai ales, știa întotdeauna foarte precis care controller era al ei. Senzația tactilă, greutatea – chiar dacă, pentru un ochi sau o mână neantrenată, amândouă ar fi arătat sau ți-ar fi dat exact aceeași impresie – se potriveau perfect cu stilul ei.

Tocmai din acest motiv a supărat-o atât de tare ce s-a întâmplat cu controller-ul ei.